

Vrijeme, društvo, život kojeg sanjamo

ÈOVJEK - MORALNO BIÆE

Vrijeme, društvo, život kojeg sanjamo Krist i danas zove. Kaš što je zvao prije 2000 godina, zove i sad. Okupljao je oko sebe uèenike. I sada okuplja oko sebe svoje sljedbenike. Krist zove! Kako? Na koji naèin? Zove po službenicima Crkve. Zove po nedjeljnoj misi. Zove po Bibliji – svetoj rijeèi. Ali, zove i po jednostavnim ljudima vedrine i dobrote. Zove po ljudima vjere i duha. Najvažnije je prepoznati Kristov glas. Osluhnuti živoga Boga u svojoj blizini.

Èuda se događaju. Najveæe je èudo dar vjere i dobrote. Mladi èovjek od kojih petnaest ili šesnaest godina u jednom trenutku osjeti vodstvo – duhovno vodstvo u sebi. Osjeæa da nije sam. Osjeæa blizinu Neizrecivoga. U tome malo-pomalo prepoznaje sebe. Prepoznaje smisao života u Bogu – u ljubavi Božjoj. Katkad se moraju „otvoriti“ oèi da bi se gledalo svijet na drugi naèin. Dok se to ne dogodi, ova razmišljanja mogu djelovati daleko, strano i bajkovito.

Sigurno imaš prijateljice i prijatelje koji žive vjeru (bar neki). Idu na misu, mole se, drže do nekih vrijednosti. Kulturno se ponašanju. Možeš im vjerovati, pronæi u njima oslonac. Ipak, ima mnogo mladih koji svoju sadašnjost i buduænost traže na drugim mjestima. Zasiurno poznaješ mlade koji žive na drukèiji naèin. Možda u tvome društvu ima psovaèa, onih koji se rugaju vjeri i „ruše“ svetinje kojima vjeruješ. Tada treba znati što èiniti. Nije prijatelj onaj koji se sa svime slaže s drugim, veæ i onaj koji se „usudi“ ispraviti bližnjeg, pomagati drugome na putu dobrote, na putu vjere i prave sreæe.

U temi „Krist, Crkva i mladi danas“ imamo dvije pod teme. Prva je odnos Krista i Crkve prema mladima. Druga je odnos mladih danas prema Kristu i Crkvi. Prva tema veoma je jasna. Krist neizmerno voli sve ljude! Primjerima je u Bibliji pokazao kako poštuje mlade. Kao mlad èovjek – Krist nakon što je prošao zemljom èineæi dobro, umire na križu sa samo 33 godine za sve ljude. Mnogim je mladima primjer života – primjer darivanja i služenja.

Crkva takoðer voli i poštuje mlade. Neki su pape znali reæi da su mladi „proljeæe Crkve“, „buduænost Crkve“, „nada Crkve“. Najveæi dio pastorala Crkva posveæuje upravo djeci i mladima. Time dolazimo do vaţnog pitanja, zašto se neki mladi udaljuju od Crkve. Krista donekle i prihvaæaju, ali zašto odbijaju Crkvu. Poznata je uzreèica: „Krist DA, Crkva NE!“. Je li to moguæe? Može li se prihvaæati Krista a odbacivati Crkvu?

Ne znam kakvo je stajalište èitatelja ovih redaka na webu o temi. Tema je vaţna. Nije nebitan odnos prema Crkvi. Šteta je ako je odnos prema Crkvi negativan. Postoje zasigurno razlozi i opravdanja toga stava. Možda je sveæenik „ovakav ili onakav“, možda su propovijedi „ovakve ili onakve“, možda je vjeronauk u osnovnoj školi bio „ovakav ili onakav“. Sve to nije i ne bi smjelo biti opravdanje da se napusti Crkva. Razoèaranja u Crkvi ne bi smjela biti zapreka prihvaæanju naroda Božjeg – Crkve. I ti si dio toga naroda, dio naroda koji ne poznaje granica.

Pitanja i zadaci:

- Zašto se (neki) mladi udaljuju od Crkve? (Što je najvaţniji razlog?)
- Što bi Crkva mogla i trebala èiniti za mlade?
- Što bi mladi mogli i trebali èiniti za Crkvu?

Katkad se osjeæaš sam, slab, izgubljen. Bivaš razoèaran u obitelj, društvu, školi. Osjeæaš da te razoèarala i Crkva. Vidiš, dogaða se ovo ili ono. Vjernici su daleko od Kristovih želja. I danas se vode ratovi. U katolièkim državama nedostajeviše morala i èasti. Vjernici se katkad stide svoje vjere. Šute kada bi trebali govoriti. Boje se kada bi trebalo svjedoèiti. Bjeţe kada bi trebalo mijenjati. Ostaješ sam pred svim tim problemima.

S Kristom nisi sam. Nisi sam ni u Crkvi. I drugi ljudi zajedno s tobom Źele s Kristom iæi naprijed. U Bogu je sve moguæe. Ostavio ti je Crkvu za svoj naum.

Na tebi je izbor. Štjeti, bjeŹati, odbaciti. Ili mijenjati, mijenjati Crkvu, društvo, obitelj, školu, sebe. Poèni od sebe. Vjeruj i kada je teško vjerovati. Vjeruj i radi! Moli i radi! Ljubi i vjeruj!